

DECIZIE nr. 20 din 21 ianuarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)-(4) și la [art. 50 lit. b\) din Legea nr. 165/2013](#) privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 143 din 26 februarie 2015**

Data intrării în vigoare 26-02-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Toni Greblă	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)-(4) și la [art. 50 lit. b\) din Legea nr. 165/2013](#) privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Marin Gavrilă Bota, Tiberiu Vasile Bota, Adriana Katona, Cristian Alexandru Darie, Ioan Mărie și Liliana Andreea Fekete în Dosarul nr. 9.099/2/2011* al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 593D /2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 ianuarie 2015, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale [art. 58 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), amânarea pronunțării pentru 21 ianuarie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 25 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.099/2/2011*, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)-(4) și la [art. 50 lit. b\) din Legea nr. 165/2013](#) privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Marin Gavrilă Bota, Tiberiu Vasile Bota, Adriana Katona, Cristian Alexandru Darie, Ioan Mărie și Liliana Andreea Fekete într-o cauză având ca obiect soluținarea unui recurs promovat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva unei sentințe civile prin care aceasta a fost obligată să înainteze dosarul de despăgubire al reclamanților către un evaluator, în vederea efectuării raportului de evaluare și emiterii, în consecință, a deciziei reprezentând titlul de despăgubire.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate aduc atingere normelor și principiilor conținute de art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 din Constituție, de art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și de art. 1 paragrafele 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

5. În esență, se susține că, prin adoptarea [Legii nr. 165/2013](#), legiuitorul român a încălcat principiul neretroactivității legii civile, al stabilității circuitului civil, al nediscriminării și al previzibilității legii. În acest sens este invocată și [Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010](#), prin care Curtea Constituțională a constatat încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii, inclusiv în situația în care "există o hotărâre judecătorească pronunțată de prima instanță, care, deși nedefinitivă, poate fi legală și temeinică prin raportare la legislația în vigoare la data pronunțării acesteia". Ca atare, autorii solicită constatarea nerespectării aceluiași principiu, pentru aceleași considerente, și în cazul aplicării dispozițiilor [Legii nr. 165/2013](#) asupra cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată la data apariției acestui act normativ, în care a fost recunoscut dreptul persoanelor la restituire în echivalent, într-un quantum stabilit conform legislației anterioare în materie, sau asupra acelor situații în care persoanele au obținut deja o sentință definitivă de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la aprobarea raportului de evaluare și la emiterea deciziei, deoarece această hotărâre judecătorească nu poate fi supusă controlului de legalitate prin prisma unei legi inexistente la data pronunțării ei.

6. Noile dispoziții de lege - criticate - afectează, de asemenea, dreptul de proprietate al celor care, prin exercitarea prerogativei abusus a dreptului de proprietate al titularilor inițiali, au obținut drepturile la reparație (integrală) ale acestora din urmă. Or, prin aplicarea art. 1 alin. (3), art. 3 pct. 7 și [art. 21 alin. \(6\) din Legea nr. 165/2013](#), singura măsură reparatorie pe care o pot obține cesionarii de drepturi este compensarea prin puncte și plafonarea acordării de despăgubiri la valoarea proprietăților imobiliare stabilite la nivelul grilei notariale corespunzătoare anului 2013 (deși despăgubirile prin echivalent se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016, iar procesul de restituire se poate finaliza abia în anul 2025), în limita a 15% din valoarea astfel calculată a bunului. Inechitatea creată este evidentă prin comparație cu modalitatea prevăzută de legile anterioare pentru acordarea despăgubirilor în situații similare, respectiv quantumul integral, neplafonat, calculat la valoarea de piață a imobilului. Mai mult, legea nouă nu prevede nicio posibilitate de indexare a valorii imobilului în conformitate cu fluctuația prețurilor pieței imobiliare, iar pentru valorificarea dreptului de proprietate, titularii punctelor trebuie să participe la licitațiile de scoatere la vânzare a unor bunuri aflate în domeniul public sau privat al statului, cu toate că Regulamentul de organizare a acestor licitații se va adopta abia după data de 1 iulie 2015. Discriminarea creată are la bază un element pur aleatoriu, și anume celeritatea procedurilor administrative și/sau judiciare derulate în fiecare caz de reparație, consecința constând în tratamentul juridic diferit (înainte și după apariția [Legii nr. 165/2013](#)) aplicat aceleiași categorii de persoane.

7. Prin urmare, autorii excepției susțin încălcarea principiului egalității și al nediscriminării, precum și producerea unei ingerințe nepermise de Constituție și Convenție asupra dreptului de proprietate, subliniind că proprietatea este protejată în mod egal, indiferent de titular. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului include în sfera noțiunii de "bun", consacrată de normele invocate ale Convenției și protocoalelor menționate, inclusiv "interesul patrimonial" reprezentat de deciziile administrative necontestate prin care li se recunoaște părților interesate dreptul la o despăgubire, chiar fără a-i stabili suma, dacă acest drept este suficient de bine stabilit în dreptul intern, cert, nerevocabil și exigibil (hotărârile din 19 octombrie 2006, 9 decembrie 2008 și, respectiv, 8 iunie 2010, pronunțate în cauzele Matache și alții împotriva României, Viașu împotriva României și, respectiv, Matieș împotriva României). Totodată, respectarea justului echilibru, impus de art. 1 din Primul Protocol la Convenție, presupune acordarea de despăgubiri în mod integral, la valoarea de piață a imobilului, în caz contrar statul român operând grave discriminări și creând noi nedreptăți în prezent, într-un regim democratic, eludând scopul legii de reparație și atenuare a vechilor încălcări ale drepturilor omului din perioada regimului comunist.

8. Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Nu se poate reține încălcarea principiului neretroactivității [legii](#), deoarece [Legea nr. 165/2013](#) dispune pentru viitor și numai cu privire la cauzele aflate pe rolul instanțelor în legătură cu care nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească irevocabilă. Nici pretinsa nerespectare a principiului egalității și al nediscriminării nu poate fi susținută, deoarece cesionarii de drepturi care au obținut hotărâri irevocabile anterior adoptării [Legii nr. 165/2013](#) se află în situații obiectiv diferite față de cei care au cauze pendinte și, deci, a căror situație este în curs de constituire. Apreciază că opțiunea legiuitorului în ceea ce privește modalitatea de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută, concretizată în cuprinsul [Legii nr. 165/2013](#), este în deplin acord cu art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală.

9. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, astfel cum a reținut Curtea Constituțională prin [Decizia nr. 269 din 7 mai 2014](#), cu mențiunea că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#) a devenit inadmisibilă, deoarece, prin [Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014](#), instanța constituțională a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#), în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin [Legea nr. 368/2013](#), sunt neconstituționale.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)-(4) și la [art. 50 lit. b\) din Legea nr. 165/2013](#) privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În ceea ce privește dispozițiile [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#),

Curtea constată că autorii excepției le indică în mod expres în redactarea inițială, anterioară modificării legislative introduse prin [art. 1 pct. 1 din Legea nr. 368/2013](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 165/2013](#) privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, astfel că instanța constituțională le va examina în această formă. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

- Art. 1 alin. (2) și (3): "(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă este compensarea prin puncte, prevăzută în cap. III.

(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).";

- Art. 3 pct. 7: "grila notarială - ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de [art. 77¹ alin. \(5\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.";

- Art. 4 teza a doua: "Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.";

- Art. 16: "Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților învestite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).";

- Art. 21 alin. (6): "Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.";

- Art. 24 alin. (2)-(4): "(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).";

- Art. 50 lit. b): "La data intrării în vigoare a prezentei legi: [...]

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în [Legea nr. 10/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.";

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) cu privire la principiul egalității cetățenilor în drepturi și ale art. 44 - Dreptul de proprietate privată. De asemenea, autorii excepției consideră că sunt încălcate și normele cuprinse la art. 6 - Dreptul la un proces echitabil și la art. 14 - Interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, referitor la protecția proprietății, și la art. 1 - Interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în ce privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#), că autorii acesteia critică soluția legislativă prevăzută inițial de către textul de lege menționat, potrivit căreia singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă pentru situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă este compensarea prin puncte. Ulterior invocării excepției, dispozițiile [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#) au fost modificate prin [art. 1 pct. 1 din Legea nr. 368/2013](#), dobândind un conținut normativ diferit. Astfel, pe lângă compensarea prin puncte, a fost introdusă și compensarea prin bunuri.

16. Sub aspectul incidenței în cauză a prevederilor [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#) în forma lor inițială, din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că acestea nu au fost aplicate în litigiu în forma supusă controlului de constituționalitate și, deci, nu au produs efecte juridice în cauză, astfel că nu se poate face aplicarea considerentelor [Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011. Așadar, de vreme ce noua soluție legislativă se aplică imediat și cauzelor aflate în curs de judecată, rezultă că prevederile [art. 1 alin. \(2\) din Legea nr. 165/2013](#), în forma lor inițială, nu mai sunt în vigoare și nici nu își mai produc efecte juridice în cauză. Prin urmare, în condițiile [art. 29 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale [art. 1 alin. \(2\)](#), în forma inițială, din [Legea nr. 165/2013](#) urmează să fie respinsă ca inadmisibilă. Întrucât acest text nu are incidență în cauză, în sensul că nu și-

a produs efectele juridice pe timpul acțiunii normei legale criticate, nu se poate pune nici problema aplicării, în cauză, a [Deciziei nr. 210 din 8 aprilie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 5 iunie 2014, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea acestor dispoziții legale.

17. În ceea ce privește dispozițiile [art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013](#), Curtea reține că acestea reglementează definiția grilei notariale, ca reprezentând ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de [art. 77¹ alin. \(5\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Chiar dacă această noțiune este des utilizată în cuprinsul [Legii nr. 165/2013](#), în special prin raportarea la art. 21 alin. (6) din lege - de asemenea criticat -, Curtea constată ca fiind lipsită de legătură cu soluționarea cauzei simpla critică a unei definiții legale, astfel că și această excepție urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

18. În legătură cu susținerile autorilor excepției cu referire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și ale [art. 24 alin. \(2\)-\(4\) din Legea nr. 165/2013](#) pe considerentul că afectează dreptul cesionarilor de drepturi izvorâte din legile de restituire a proprietății, înstrăinate de titularii inițiali, de a dobândi bunul imobil în natură sau de a fi despăgubiți la valoarea integrală a bunului, Curtea s-a mai pronunțat în numeroase rânduri, un exemplu relevant în acest sens fiind [Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014. Cu acel prilej, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport cu persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de [Legea nr. 165/2013](#), cu modificările și completările ulterioare, și anume persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii, în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, în sensul că ultima categorie are la dispoziție, potrivit noii legi, o singură modalitate reparatorie, constând în măsura compensării printr-un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, astfel cum aceasta rezultă din grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a legii. Diferența de tratament juridic instituită de legiuitor nu este de natură a crea însă o discriminare, astfel cum aceasta este consacrată la nivel constituțional și este reflectată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Potrivit acesteia, tratamentul diferențiat al persoanelor aflate în situații similare este considerat a fi discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebuintate și obiectivul avut în vedere (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, [Decizia Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, precum și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 iunie 2002 și 29 aprilie 2008, pronunțate în cauzele Willis împotriva Regatului Unit, paragraful 48, și, respectiv, Burden împotriva Regatului Unit, paragraful 60). Având în vedere obiectul de reglementare al [Legii nr. 165/2013](#), cu modificările și completările ulterioare, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii, în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, Curtea a apreciat că opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, dat fiind faptul că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă.

19. De altfel, Curtea constată că nu se poate susține nici existența unei discriminări între cesionarii de drepturi ce și-au valorificat drepturile în condițiile legislației anterioare și cei care se supun prevederilor [Legii nr. 165/2013](#), deoarece cele două categorii de subiecte de drept nu se află obiectiv în aceeași situație, pentru simplul fapt că fiecare dintre acestea se supune unui act normativ diferit, potrivit principiului tempus regit actum și al aplicării imediate a legii noi.

20. În sensul criticilor privind încălcarea dreptului de proprietate, atât prin dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 24 alin. (2)-(4), dar și ale art. 16 și [art. 21 alin. \(6\) din Legea nr. 165/2013](#), Curtea reamintește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care a statuat că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu garantează un drept la o compensație integrală în orice circumstanțe, o compensație numai parțială nefăcând privarea de proprietate nelegitimă eo ipso în toate cazurile. În mod special, anumite obiective legitime, de utilitate publică, precum cele care urmăresc măsuri de reformă economică sau de dreptate socială pot milita pentru o rambursare mai mică decât valoarea de piață integrală (a se vedea în acest sens hotărârile din 21 februarie 1986 și din 8 iulie 1986, pronunțate în cauzele James și alții împotriva Regatului Unit și, respectiv, Lithgow și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii).

21. De altfel, în privința constituționalității dispozițiilor din [Legea nr. 165/2013](#) care instituie, pentru evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare, metoda aplicării grilei notariale valabile la data intrării în

vigoare a legii, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență, care își menține valabilitatea și în cazul de față (a se vedea, cu titlu exemplificativ, [Decizia nr. 269 din 7 mai 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 19 iulie 2014).

22. În ceea ce privește prevederile [art. 50 lit. b\) din Legea nr. 165/2013](#), Curtea reține că, prin [Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 24 iunie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate având acest obiect, cu motivarea că textul de lege nu face altceva decât să dea expresie celor reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României. Astfel, textul de lege criticat reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a [Legii nr. 165/2013](#). În plus, Curtea Constituțională a observat că este aplicabil principiul tempus regit actum, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, de exemplu, [Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea a statuat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

23. Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și [art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013](#) privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Marin Gavrilă Bota, Tiberiu Vasile Bota, Adriana Katona, Cristian Alexandru Darie, Ioan Mărie și Liliana Andreea Fekete în Dosarul nr. 9.099/2/2011* al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)-(4) și [art. 50 lit. b\) din Legea nr. 165/2013](#) sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi
